

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.131/2025/26.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2025. május 13. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt *vádlott1 és társai* ellen indított büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2024. szeptember 2. napján kihirdetett 20.B.428/2024/2. számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A büntetést vádlott4 IV. rendű vádlottal, mint bünszervezetben elkövetővel szemben tekinti kiszabottnak. A szabadságvesztés tartamát 10 (tíz) évre **súlyosítja**.

Megállapítja, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

vádlott4 IV. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 95.040.150,- (kilencvenötmillió-negyvenezer-százötven) forintra **leszállítja**.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bünygyi költségbl vádlott4 IV. rendű vádlott helyesen 178.434,- (százhetvennyolcezer-négyszázharmincnégý) forintot köteles megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott tartózkodási helyére történő utalást mellözi, tényleges tartózkodási helye a BV Intézet.

Megállapítja, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott 2024. szeptember 3. napjától 2024. november 24. napjáig bünygyi felügyeletben volt, 2024. november 25. napjától előzetes fogva tartásban van.

vádlott4 IV. rendű vádlott által 2024. szeptember 3. napjától 2024. november 24. napjáig bünygyi felügyeletben, valamint 2024. november 25. napjától 2025. május 13. napjáig

előzetes fogva tartásban töltött időt a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe *beszámítja*. A beszámítás során 5 (öt) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg egy nap szabadságvesztésnek.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A Kecskeméti Törvényszék a 2024. szeptember 2. napján kihirdetett 20.B.428/2024/2. számú ítéletével a 2022. október 3. napjától előzetes fogva tartásban lévő vádlott4 IV. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 8 év szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház, továbbá vádlott4 IV. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az általa 2022. október 3. napjától 2024. szeptember 2. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt. vádlott4 IV. rendű vádlottal szemben 140.444.535,- Ft összegű vagyonekobjást rendelt el. A törvényszék rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor az alábbiak szerint. A Bács-Kiskun Vármegyei Főügyészség vádlott4 IV. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. vádlott4 IV. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítése, míg védője a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának enyhítése, valamint a vagyonekobjás összegének mérséklése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Bács-Kiskun Vármegyei Főügyészség a súlyosításra irányuló fellebbezésének írásbeli indokolásában kiemelte, hogy a IV. rendű vádlott beismerése – az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben – nem volt tényfeltáró jellegű. Emellett, álláspontja szerint, vádlott4 IV. rendű vádlott megrendült egészségi állapota enyhítő körülményként nem értékelhető, mivel az olyan népbetegségek, mint a magasvérnyomás és cukorbetegség, önmagukban nem alapozzák meg a büntetés elviselését megnehezítő megrendült egészségi állapot megállapítását. A vármegyei főügyészség megítélése szerint a törvényszék nem a valós súlyuknak és nyomatékuknak megfelelően értékelte a bünteteskiszabási körülményeket, ezáltal a szabadságvesztés tartama nem áll arányban a IV. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmény társadalomra veszélyességével és konkrét tárgyi súlyával, továbbá vádlott4 IV. rendű vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával. Mindezek alapján a vármegyei főügyészség a IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának – az irányadó középértéket megközelítő – súlyosítását indítványozta.

[4] vádlott4 IV. rendű vádlott vezető védője a védelmi fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette azon álláspontját, amely szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében nem értékelte kellő súllyal a IV. rendű vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását és megbánó magatartását; az időmúlást; valamint azt, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott – mindvégig személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés alkalmazása mellett – hosszabb ideje áll a büntetőeljárás hatálya alatt. A vezető védő a fellebbezés indokolásában bizonyítási indítványt terjesztett elő a IV. rendű vádlott igazságügyi elmeorvos szakértői vizsgálatának elvégzésére, amelyet – egy 2021. július 15. napján és egy 2021. július 29. napján kelt ambuláns lap csatolása mellett – azzal indokolt, hogy a IV. rendű vádlott részére 2021. évben felírt gyógyszer betegtájékoztatója szerint az olyan antipszichotikum, amelyet egyrészt a skizofrénia, másrészt a bipoláris zavar kezelésére használnak.

[5] A védelmi fellebbezés indokolása kitért továbbá arra is, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott élettársa – időközben már menyasszonya – gyermeket vár, amely szintén enyhítő körülményként értékelendő. A védő okiratok egyidejű csatolása mellett rámutatott arra is, hogy a IV. rendű vádlott – társadalmi szerepvállalás körében – különféle alapítványok részére pénzügyi támogatásokat nyújtott, továbbá hozzájárult több kiemelt bűncselekmény felderítéséhez.

[6] A védelmi érvelés szerint a büntetés kiszabása körében az a körülmény sem hagyható figyelmen kívül, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott – szabadlábon tartózkodása időszakában – aktívan segített beteg hozzátartozói egészségügyi ellátásában és ápolásában, valamint rendszeresen elkísérte őket a szükséges orvosi vizsgálatokra. Emellett a IV. rendű vádlott a szabadlábra helyezését követően nyomban munkaviszonyt létesített, ami szintén abba azt irányba mutat, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott szakított a korábbi életvitelével. Mindezek alapján a IV. rendű vádlott vezető védője a vádhatóság súlyosítást célzó fellebbezését nem tartotta alaposnak, és a vádlott4 IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának enyhítését, a vagyonelkobzás összegének mérséklését, valamint – a feltárt enyhítő körülmények nyomatékára figyelemmel – eggyel enyhébb végrehajtási fokozat (fegyház helyett börtön) megállapítását indítványozta.

[7] vádlott4 IV. rendű vádlott a 2025. április 10. napján kelt beadványában megbánásának adott hangot a terhére megállapított bűncselekmény elkövetése, valamint amiatt, hogy ezáltal hozzátartozóinak és szeretteinek fájdalmat, csalódást okozott. Kiemelte, hogy előzetes fogva tartásának időszakában tanulmányokba kezdett, a szabadlábra kerülését követő időszakban pedig munkát vállalt és pénzügyi adományokat juttatott beteg gyermekek megsegítésére. A IV. rendű vádlott hangsúlyozta, hogy családtagjaival folyamatos a kapcsolattartása, és valójában az általa elkövetett bűncselekményből származó pénzügyi összeget is a súlyos betegséggel küzdő keresztanyja orvosi ellátására kívánta volna fordítani.

[8] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.224/2023/58. számú átiratában a vármegyei főügyészség által bejelentett fellebbezést – annak indokaival egyezően – fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Kifejtette azon

álláspontját, amely szerint az elsőfokú bíróság az irányadó – az átiratban részletesen hivatkozott – jogszabályi rendelkezések téves értelmezése eredményeként jutott arra a következtetésre, hogy vádlott⁴ IV. rendű vádlott büntetlen előéletű, ugyanakkor hátrányos jogkövetkezmények alatt áll, mivel ezzel szemben az állapítható meg, hogy a IV. rendű vádlott büntetett előéletű.

[9] A fellebbviteli főügyészség képviselője észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során – a kábítószeres hatóanyag-tartamának összesítése körében – nyilvánvaló számítási hibát vétett, továbbá a jogi indokolásba tartozó – más okból egyébként helyesbítésre szoruló – megállapításokat is szerepeltetett a történeti tényállásban, így ezek korrekciójának elvégzését indítványozta. A büntetés kiszabása körében a IV. vádlott büntetlen előéletének enyhítő körülményként történő értékelésének mellőzését indítványozta azzal, hogy ennek ellenében vádlott⁴ IV. rendű vádlott büntetett előélete súlyosító körülményként értékelendő, amelynek nyomatékát fokozza, hogy korábban is hasonló bűncselekmény miatt ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre. Érvelése szerint a IV. rendű vádlott megbetegedései csak kisebb nyomatékkal értékelhetők enyhítő hatásúként.

[10] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője összességében arra tett indítványt, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy a IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, egyebekben pedig a törvényszék ítéletét hagyja helyben.

[11] vádlott⁴ IV. rendű vádlott vezető védője a fellebbezési nyilvános ülésen történt felszólalásában a fellebbezésének írásbeli indokolásában rögzítetteket változatlan tartalommal fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy a IV. rendű vádlott társadalomba való visszailleszkedésére irányuló törekvése mutatkozik meg abban is, hogy a terhére rótt bűncselekmény folytatásától 2020 decemberében elállt. Mindezek alapján a vezető védő továbbra is a IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának enyhítését, a vagyonekbevonás összegének mérséklését, valamint eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását indítványozta.

[12] vádlott⁴ IV. rendű vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen az utolsó szó jogán történt felszólalásában – megbánásának hangsúlyozása mellett – szintén fenntartotta a fellebbezésének indokolásában foglaltakat.

[13] Az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés tartamának súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést alaposnak találta, a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtettek pedig helytállóak.

[14] Tekintettel arra, hogy a fellebbezések bejelentésére a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján – kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket támadva – került

sor, ezért a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel az ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül [korlátozott felülbírálat].

[15] A korlátozott felülbírálat azonban – a Be. 590. § (5), (5a) és (7) bekezdéseiben rögzített keretek között – kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra, illetve ennek körében azon eljárási szabályok megtartásának vizsgálatára, amelyek megsértése esetén az ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése, valamint a Be. 609. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kell helyezni; továbbá a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására, illetve az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre vonatkozó rendelkezésekre is.

[16] Ennek során az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést.

[17] Figyelemmel arra, hogy a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította [Be. 591. § (2) bekezdés a) pont]. Mivel azonban a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tények és a vádlott korábbi releváns büntetéseire vonatkozó adatok – a Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontjának egymással összevetett értelmezéséből következően – nem képezik a tényállás részét, ezért az ítéletábra – Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva, a rendelkezésre álló ügyiratok tartalma alapján – az e körben megállapított tényeket az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette.

[18] vádlott⁴ IV. rendű vádlott az élettársát, egyéb¹t időközben eljegyezte, menyasszonya pedig várandós {elsőfokú ítélet [10] bekezdés}.

[19] Az ítéletábra mellőzte annak megállapítását, hogy a IV. rendű vádlott büntetlen előéletű, ugyanakkor hátrányos jogkövetkezmények hatálya alatt áll, ehelyett azt rögzítette, hogy vádlott⁴ IV. rendű vádlott büntetett előéletű {elsőfokú ítélet [10] bekezdés}.

[20] Miként ugyanis arra átiratában a fellebbviteli főügyészség képviselője helyesen hivatkozott, a mentesítés folytán – törvény eltérő rendelkezése hiányában – az elítélt mentesül a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A mentesített személy büntetlen előéletűnek tekintendő, és – törvény eltérő rendelkezése hiányában – nem tartozik számon adni olyan elítélésről, amelyre nézve mentesítésben részesült. Újabb bűncselekmény elkövetése esetén ugyanakkor a mentesítés nem terjed ki azokra a büntetőjogi jogkövetkezményekre, amelyeket e törvény a korábbi elítéléshez fűz [Btk. 98. § (1)-(3) bekezdései]. A Btk. 98. § (3) bekezdésére figyelemmel tehát vádlott⁴ IV. rendű vádlott büntetett előéletű, visszaesőnek nem minősülő speciális bűnismétlő attól függetlenül, hogy a

korábbi elítélésére vonatkozó adatokat a bünygyi nyilvántartás melyik rendszerében tartják nyilván, ez a jogértelmezés áll ugyanis összhangban az irányadó bírói gyakorlattal {BH1998. 316. I., BH1984. 344. I., BJD 9978., Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.252/2023/19.}.

[21] A Fővárosi Törvényszék 14.B.1202/2013/80. számú jogerős ítéletével kiszabott 2 év 2 hónap börtönbüntetés kapcsán alkalmazott feltételes szabadság – helyesen – 2017. február 1. napjáig tartott, a büntetést pedig 2016. június 24. napjával kell kitöltöttnek tekinteni {elsőfokú ítélet [10] bekezdés}.

[22] vádlott4 IV. rendű vádlottal szemben közúti baleset okozásának vétsége miatt indult büntetőeljárásban időközben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2025. március 21. napján 14.B.20.713/2024/13. szám alatt ügydöntő határozatot hozott {elsőfokú ítélet [10] bekezdés}.

[23] Az irányadó bírói gyakorlat szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, mindez azonban – a tényállás vonatkozásában – nem eredményezhet érdemi változást [EBD2019. B.20.]. Miként arra átiratában a fellebbviteli főügyészség képviselője helyesen hivatkozott, ilyen nyilvánvaló számítási hibára visszavezethető elírásokat tartalmaznak – a IV. rendű vádlott által kereskedési szándékkal megszerzett kábítószeresek összesített mennyisége és azok hatóanyag-tartalma tekintetében – az elsőfokú ítélet [241] és [242] bekezdései, amelyeket az ítéltábla az alábbiak szerint helyesbített.

[24] A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének [241] bekezdését akként helyesbítette, hogy a vádlott4 IV. rendű vádlott által megszerzett marihuána összesített mennyisége 147.300 gramm {elsőfokú ítélet [107], [118], [155], [179], [191], [205] és [234] bekezdéseiben írt mennyiségek összesítése}. Erre figyelemmel ugyancsak helyesbítésre szorult az elsőfokú ítélet [242] bekezdése akként, hogy a le nem foglalt – helyesen – 147.300 gramm marihuána becsült totál-THC tartalma legalább 147,3 gramm.

[25] Ezen túlmenően, a törvényszék több esetben olyan jogkövetkeztetéseket is a történeti tényállásban szerepeltetett, amelyek valójában a jogi indokolás körébe tartoznak [BH2007. 218.]. Ide sorolhatók egyrészt a kábítószeresek hatóanyag tartalmának a jelentős mennyiség alsó határához viszonyított mennyiségi meghatározására vonatkozó jogkövetkeztetések; másrészt pedig az egyes anyagok kábítószerként történő értékelését megalapozó jogszabályhelyek feltüntetése. Mindezek alapján az ítéltábla a történeti tényállásból a jogi indokolás körébe utalta az elsőfokú ítélet [242] és [243] bekezdésének utolsó tagmondatát azzal a további helyesbítéssel, hogy a 147,3 gramm becsült totál-THC tartalom a jelentős mennyiség alsó határának 122,75 %-a, míg a 137 gramm amfetamin-bázis tartalom a jelentős mennyiség alsó határának 1370 %-a. A kifejtettek figyelemmel pedig ugyancsak a jogi indokolásba tartoznak az elsőfokú ítélet [244]-[246] bekezdéseinek egyébként mindenben helyes megállapításai.

[26] Az elsőfokú ítélet [241]-[243] bekezdéseit érintő fenti helyesbítések okán a törvényszék ítéletének jogi indokolása is további helyesbítésre, illetve kiegészítésre szorult annyiban, hogy a le nem foglalt 147.300 gramm marihuána becsült totál-THC tartalma legalább 147,3 gramm, ami a jelentős mennyiség alsó határának 122,75 %-a; míg a le nem foglalt 13.700 gramm amfetamin becsült amfetamin-bázis tartalma legalább 137 gramm, ami a jelentős mennyiség alsó határának 1370 %-a. Mindezek alapján a le nem foglalt marihuána és amfetamin összesített hatóanyag tartalma legalább a jelentős mennyiség alsó határának 1492,75 %-a {elsőfokú ítélet [278] bekezdése}.

[27] A törvényszék az általa megállapított – megalapozottságát illetően a másodfokú bíróság által a fentiekben írtak szerint nem vizsgált – tényállás alapján helyesen következtetett vádlott4 IV. rendű vádlott bűnösségére, és a terhére megállapított bűncselekmény jogi minősítése is megfelelt a büntető anyagi jog szabályainak. Az ítéletábra – a fenti helyesbítésekkel és kiegészítéssel – az elsőfokú bíróság minden releváns körülményre kiterjedő jogi indokolásával is egyetértett.

[28] Ami ugyanakkor a büntetés kiszabásának felülbírálatát illeti, az ítéletábra – az alábbiakban kifejtettekre figyelemmel – nem osztotta a törvényszék azon jogi álláspontját, amely szerint vádlott4 IV. rendű vádlott a terhére rótt bűncselekményt bünszövetségben valósította meg.

[29] Bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bünszervezet [Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pont]. Az elkövetés és az elbírálás időpontjában is azonos tartalommal hatályos Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontja értelmében pedig a bünszervezet legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[30] Az ítéletábra előjáróban rámutat arra, hogy az irányadó bírói gyakorlat szerint a bünszervezetben elkövetés az eljárás tárgyát képező bűncselekmény jogi minősítése szempontjából közömbös. Az nem része a jogi minősítésnek, hanem olyan, bármilyen szándékos bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolható többes elkövetői forma, amelynek megvalósulása esetén a Büntető Törvénykönyv Általános Részében foglalt jogkövetkezményeket – egyebek mellett az e szervezeti forma keretében elkövetett bűncselekmény büntetési tételkeretének az emelkedését – vonja maga után {Kúria Bfv.II.1200/2018/19. számú végzés [199] bekezdése}. A bünszervezet büntető anyagi jogi fogalom, a bünszervezetben elkövetés megállapítása pedig tényből vont jogi következtetés eredménye, az nem része a jogi minősítésnek, nem a bűncselekmény minősítő körülménye, hanem a büntetése kiszabására vonatkozik {Kúria Bfv.I.1467/2022/21. számú végzés [138] bekezdése}.

[31] Az ítéltábla alábbiakban részletezett álláspontja szerint az irányadó tényállás alapulvételével a bünszervezet fogalmi elemei jelen ügyben – vádlott4 IV. rendű vádlottat érintően is – maradéktalanul megvalósultak.

[32] A bünszervezet megállapítására legalább három személyből álló csoport esetében kerülhet sor. Az irányadó tényállás alapján a bünszervezet ezen fogalmi eleme kétségtől megvalósult, a szervezett bűnelkövetői csoportban ugyanis legalább három személy érintett volt, és erről vádlott4 IV. rendű vádlott tudomással is bírt. Erre vonható le következtetés vádlott4 IV. rendű vádlott és vádlott1 I. rendű vádlott kapcsolatát illetően az elsőfokú ítélet [49]-[50], [170] és [181] bekezdéseiből, amelyek szerint vádlott1 I. rendű vádlott kifejezetten a kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos titkosított kommunikációt biztosító szoftvert futtató telefonkészüléket vásárolt vádlott4 IV. rendű vádlottnak is, aki az új ún. Sky-azonosítóját el is küldte az I. rendű vádlottnak, továbbá a IV. rendű vádlott marihuána megrendelése érdekében egy alkalommal átadott 10.000.000,- Ft-ot az I. rendű vádlott részére.

[33] Ami vádlott4 IV. rendű vádlott és vádlott2 II. rendű vádlott kapcsolatát illeti, az irányadó tényállás szerint a IV. rendű vádlott több alkalommal a II. rendű vádlottól rendelte meg a kábítószer, ennek érdekében neki adta át a megrendelt kábítószer ellenértékét, rajta keresztül törlesztette az adósságát, és vádlott2 II. rendű vádlott volt az is, aki a kábítószer leszállította vádlott4 IV. rendű vádlott részére {elsőfokú ítélet [98], [107], [115], [118] és [197] bekezdés}.

[34] Az alapul fekvő tényállás szerint vádlott4 IV. rendű vádlott emellett vádlott3 III. rendű vádlottal is kapcsolatban állt, aki két alkalommal szállította el a megrendelt kábítószer a IV. rendű vádlott részére {elsőfokú ítélet [191] és [205] bekezdései}. Mindezek alapján tehát vádlott4 IV. rendű vádlott kétségtől tudomással bírt a legalább három személyből álló szervezett bűnelkövetői csoport létezéséről és működéséről.

[35] Ami a csoport hosszabb időre szervezettségét – mint a bünszervezet következő fogalmi elemét – illeti, az irányadó bírói gyakorlat szerint a „hosszabb időre szervezettség” szempontjából közömbös, hogy az elkövető milyen időtartamon keresztül vett részt a bünszervezet működésében. Jelentősége ugyanis annak van, hogy nem csupán a tervbe vett bűncselekmény elkövetésének feltétlen tartamára, hanem a bűncselekmények elkövetését célzó csoport kialakulására, működésének összehangolására is történik vállalkozás. E törvényi feltétel lényege a szervezettség fokmérője, és megléte nem feltétlenül köthető valamely időtartam elteltéhez. Mindemellett a további törvényi feltételek – a létszám és a tervbe vett bűncselekmény – az elkövetés megkísérlésével értelemszerűen egyben teljesülnek. Ilyen esetben tehát különösebb vizsgálatot sem igényel {Kúria Bfv.III.745/2021/30. számú [64] bekezdés}.

[36] A jelen ügyben irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott mintegy 8 hónapon keresztül [2020. május-december között] vett részt a bűnszervezet működésében, ezen időszakban ismétlődő jelleggel vásárolt különböző fajta, jelentős mennyiségű kábítószer a csoporttól, emellett a különböző kábítószerekből mintát is szerzett a bűnszervezet kereskedelmi tevékenységének szélesítése érdekében, továbbá közreműködött a kábítószer készítéséhez, előállításához szükséges alapanyagok beszerzésében {elsőfokú ítélet [34] bekezdés}. Mindezek alapján – az egyéb körülmények mellett – a mintegy 8 hónapon keresztül történő bűnelkövetés kétségkívül megalapozza a hosszabb időre szervezettség megállapítását, és ez összhangban áll az e körben irányadó bírói gyakorlattal is {Kúria Bfv.III.745/2021/30. számú végzés [65] bekezdés – 5 hónapos időszak; Kúria Bfv.II.1200/2018/19. számú végzés [215] bekezdés – 8 hónapos időszak}. Megjegyzést érdemel végezetül, hogy a határokon átvélő bűnszervezet esetén a hosszabb időre szervezettség eleve szükségszerűség, ennek hiányában ugyanis sem rövidebb, sem hosszabb távon nem funkcionálhat eredményesen {Kúria Bfv.II.1453/2022/10. számú végzés [61] bekezdés és Kúria Bfv.II.515/2018/6. számú végzés [83] bekezdés}.

[37] A fentiek szerint legalább három személyből álló és hosszabb időre szervezett, illetve hosszabb időn keresztül ténylegesen is működő csoport hierarchikus szervezettségét megalapozó történeti tényeket az elsőfokú ítélet ugyancsak kimerítően tartalmazta. Az e körben irányadónak tekinthető bírói gyakorlat szerint a hierarchikus szervezettség nem jelenti valamennyi bűnszervezetben résztvevő személy hierarchiában való elhelyezkedését. Amennyiben olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordináló, irányító szerepére vonatkozik a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölérendeltséget jelentő személykapcsolatnak tekinthető, amely megalapozhatja a bűnszervezet megállapítását {Kúria Bfv.III.571/2019/41. számú végzés [155] bekezdés}. A hierarchikus, alá-fölérendeltséget tükröző szerveződés megkülönböztető jegye a valamely – akár egyetlen – tag általi utasítási jogkör gyakorlása a szerveződés más tagjai felett. Az utasítások tárgyát pedig értelemszerűen a szervezet tevékenységébe tartozó feladatok ellátására való felhívás képezi. A szervezet tehát abban az esetben alkot hierarchikus struktúrát, ha valamely tagja utasításokat ad a többi tag (vagy legalább a tagok egy része) számára. Az utasítás pedig nem más, mint feladatmeghatározás {Kúria Bfv.II.691/2021/18. számú végzés [101] bekezdés}.

[38] Ezek a körülmények, illetve vádlott4 IV. rendű vádlott ezzel kapcsolatos tudomása pedig jelen ügy kapcsán egyértelműen megállapíthatók, a bűnszervezetet ugyanis az irányadó tényállás szerint vádlott1 I. rendű vádlott hozta létre és elsődleges vezetői szinten ő működtette; az I. rendű vádlott a szervezet tagjainak tevékenységét vádlott2 II. rendű vádlott segítségével koordinálta; a szervezet végrehajtói szintjén állt vádlott3 III. rendű vádlott és vádlott5 V. rendű vádlott, akik az elkövetés során differenciált feladatokat láttak el. A bűnszervezet – feladatmegosztásban is megnyilvánuló – hierarchikus szervezettségéről pedig vádlott4 IV. rendű vádlott tudomással bírt, a fentiekben már részleteztettek szerint ugyanis az elkövetés során használt telefonkészülékeket vádlott1 I. rendű vádlott biztosította vádlott4 IV. rendű vádlott részére, aki az azonosító kódjának megváltozását tudatta is az I. rendű vádlottal, továbbá előfordult olyan alkalom is, hogy a IV. rendű vádlott közvetlenül vádlott1 I. rendű vádlottól rendelte meg a kábítószer. vádlott4 IV. rendű vádlott tisztában volt azzal is, hogy a

megrendelésekkel és az ellenértékek átvételével kapcsolatos feladatok alapvetően vádlott2 II. rendű vádlottra hárulnak, míg az általa megrendelt kábítószer vagy a II. rendű vádlott, vagy pedig vádlott3 III. rendű vádlott juttatta el a részére, velük tehát a IV. rendű vádlottnak közvetlen és rendszeres kapcsolata volt.

[39] A csoport konspiratív működése lényegében a korábbi fogalom összehangolt működésének feleltethető meg, amennyiben az a külvilág elől rejtve valósul meg, de nem jelenti a teljes szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi {Kúria Bhar.III.571/2019/41. számú végzés [156] bekezdés}. A törvény a konspiratív működés megállapításához az „átlagos” vagy szokásos” szervezettség szintjét meghaladó többletet nem követel meg {Kúria Bfv.II.1377/2020/12. számú végzés [144] bekezdés és Kúria Bfv.II.691/2021/18. számú végzés [111] bekezdés}, noha ez a jelen ügyben irányadó tényállás alapján kétségtelenül megállapítható.

[40] Miként ugyanis arra az ítéltábla a fentiekben már utalt, vádlott1 I. rendű vádlott a szervezet tagjainak egymással történő kapcsolattartása érdekében megvásárolta az ún. Sky ECC nevű, titkosított kommunikációt – hanghívást és azonnali szöveges és képi üzenetküldést – biztosító internetes programot futtató telefonkészülékeket, amelyekből vádlott4 IV. rendű vádlott részére is biztosított. A IV. rendű vádlott XXX felhasználónév mellett az nht9bp, majd az 51f48f azonosítót használta, amelynek megváltozásáról vádlott1 I. rendű vádlottat tájékoztatta {elsőfokú ítélet [49]-[51] és [170] bekezdés}.

[41] Emellett a bűnszervezet tagjai az egymás közötti kommunikáció során az egyes kábítószerfajtákat nem nevezték a nevükön, hanem azokat különféle megnevezésekkel helyettesítették {elsőfokú ítélet [53]-[54] bekezdései}. A konspiratív kommunikáció pedig – amiben az irányadó tényállás szerint vádlott4 IV. rendű vádlott is részt vett – egyértelműen megalapozza a bűnszervezet megállapítását {ld. Kúria Bfv.I.752/2020/17. számú végzés [141] bekezdés}.

[42] A bűnszervezet megállapításának utolsó törvényi feltétele, hogy a legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport célja legalább ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése legyen. Az e körben következetesen érvényesülő bírói gyakorlat szerint a törvény az ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekményt, mint szervezeti célt írja elő a bűnszervezet feltételeként, és nem követeli meg az ilyen bűncselekmény tényleges megvalósulását {Kúria Bfv.I.14/2019/18.}. Jelen esetben azonban vádlott4 IV. rendű vádlott ténylegesen meg is valósította az ötévi szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő szándékos bűncselekményt, a terhére rótt kábítószer-kereskedelem büntetendő irányadó büntetési tételkerete ugyanis 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Az ítéltábla ezzel összefüggésben hivatkozni kíván azon irányadó bírói gyakorlatra is, amely szerint a bűnszervezet megállapíthatóságát nem zárja ki az, ha a bűnszervezet célja, illetve a ténylegesen

megvalósított cselekmények természetes vagy törvényi egységet képeznek {Kúria Bfv.II.1277/2022/9. számú végzés [48] bekezdés}.

[43] A fentiekben kifejtett indokokra figyelemmel tehát tévedett a törvényszék, amikor vádlott4 IV. rendű vádlott vonatkozásában a bünszervezetben történő elkövetést nem állapította meg, noha annak fogalmi ismérvei az ő esetében is maradéktalanul fennálltak.

[44] Az elsőfokú bíróság által számba vett bűnösségi körülmények korrekcióra szorultak az alábbiak szerint.

[45] Az ítéltábla – a korábbiakban kifejtettekből következően – mellőzte a büntetlen előélet enyhítő körülményként történő értékelését, a IV. rendű vádlott megrendült egészségi állapota helyett pedig az igazolt megbetegedéseit értékelte enyhítő hatásúként. A másodfokú bíróság emellett további enyhítő körülményként vette figyelembe vádlott4 IV. rendű vádlott társadalmi szerepvállalásait, e körben egyrészt pénzbeli adományozásait, másrészt pedig azt, hogy bűnügyi információkkal segítette a bűnüldöző hatóságok munkáját.

[46] A másodfokú bíróság vádlott4 IV. rendű vádlott terhére további súlyosító körülményként értékelte büntetett előéletét, amelynek nyomatékát fokozza, hogy korábban is hasonló jellegű – vagyis kábítószerrel kapcsolatos – bűncselekmény miatt került sor a bűnösségének megállapítására. A bünszövetségben történő elkövetés – a bünszervezeti elkövetésre figyelemmel – súlyosító hatásúként nem vehető figyelembe, ugyanakkor további súlyosító körülményként értékelendő az, hogy a IV. rendű vádlott a bűncselekményt a súlyosabb minősülést megalapozó jelentős mennyiség alsó határát mintegy tizenötszörös mértékben meghaladó mennyiségű kábítószerre valósította meg.

[47] Az ekként kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel helytállóan jutott a törvényszék arra a következtetésre, hogy a büntetési célok vádlott4 IV. rendű vádlott esetében kizárólag hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásával biztosíthatók. A IV. rendű vádlott egészségi állapotára, többirányú társadalmi szerepvállalására, valamint bűnösségének beismerésére figyelemmel valóban szükségtelen a büntetési tételkeret középértékét elérő tartamú szabadságvesztés kiszabása, tehát indokolt attól a IV. rendű vádlott javára történő eltérés, azonban nem olyan mértékben, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság megállapította. E körben ugyanis nem maradhat értékelés nélkül egyrészt a bünszervezetben történő elkövetés, másrészt pedig az a körülmény, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott büntetett előéletű, korábbi elítélésére pedig ugyancsak kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény elkövetése miatt került sor, a büntetési célok tehát ez esetben láthatóan nem valósultak meg. Mindezek alapján az ítéltábla – a vádhatóság súlyosításra irányuló fellebbezését alaposnak ítélve – a IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát a rendelkező részben írtak szerint súlyosította. Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a szabadságvesztés kiszabásával összefüggésben a törvényszék –

mivel azt ténylegesen nem alkalmazta – szükségtelenül hivatkozott a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontjára, ezért annak feltüntetését mellőzte.

[48] A közügyektől eltiltás kiszabása törvényes, tartamának törvényi maximumban történő megállapítása pedig arányosnak tekinthető.

[49] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő meghatározása ugyancsak törvényes, eggyel enyhébb végrehajtási fokozat – vagyis fegyház helyett börtön – alkalmazására a másodfokú bíróság nem látott indokot. Figyelemmel arra, hogy vádlott⁴ IV. rendű vádlott a bűncselekményt bünszervezetben valósította meg, ezért esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége kizárt [Btk. 38. § (4) bekezdés c) pont].

[50] A törvényszék helyesen ismerte fel a vagyonekbevezetés alkalmazásának szükségességét, az összegszerűség meghatározására ugyanakkor téves elvi alapokon került sor. Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos koncepciója szerint ugyanis a vagyonekbevezetés összegének alapja egyrészt a IV. rendű vádlott által megszerzett különféle kábítószereszközök összesített mennyisége, másrészt azok átlagos beszerzési ára, illetve az euró 2020. évben irányadó legkedvezőbb középárfolyama {elsőfokú ítélet [56] bekezdés}. Ezzel összefüggésben ugyanakkor megállapítható, hogy az irányadó tényállás nem tartalmaz arra vonatkozó kategorikus tényadatot, hogy vádlott⁴ IV. rendű vádlott az általa ténylegesen megszerzett valamennyi kábítószer ellenértékét maradéktalanul megfizette volna, sőt, ezzel ellentétben, arra nézve tartalmaz ténymegállapításokat, hogy a IV. rendű vádlottnak több esetben tartozása állt fenn {elsőfokú ítélet [118] és [226] bekezdés}, illetve „előleg” fizetésére is sor került {elsőfokú ítélet [181] bekezdés}.

[51] Ezzel összefüggésben nem hagyható figyelmen kívül továbbá az sem, hogy a törvényszék által elvégzett számítás alapjául szolgáló – az elsőfokú ítélet [56] bekezdésében feltüntetett – számadatok nem pontos, minden ügyletre nézve irányadó, hanem csupán általános, hozzávetőleges értékesítési árakat jelölnek, amelyek ekként a vagyonekbevezetés meghatározásának alapjául nem szolgálhatnak.

[52] Az irányadó tényállás ugyanakkor konkrét számadatokat tartalmaz arra nézve, hogy vádlott⁴ IV. rendű vádlott az egyes vásárlások alkalmával mekkora összeget, illetve összegeket fordított a kábítószereszközök beszerzésére, így az ítéltábla ezen összegeket vette a vagyonekbevezetés számításának alapjául azzal, hogy az euróban szerepeltetett ellenértéket az elsőfokú ítélet [56] bekezdésében rögzített legkedvezőbb középárfolyam alapulvételével vette figyelembe. Megállapítható egyúttal, hogy a tényállásban nincs utalás arra vonatkozóan, hogy a IV. rendű vádlott milyen összegekért értékesítette az általa beszerzett kábítószereszközöket, így e tekintetben vagyonekbevezetés elrendelésére nem kerülhetett sor. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a vagyonekbevezetés összegét 95.040.150,- Ft-ban állapította meg {elsőfokú ítélet [83], [98], [115], [118], [181], [183], [189], [197] és [226] bekezdés}.

[53] Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításával, továbbá a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezések törvényesek és helyesek voltak. Ez utóbbival összefüggésben kiemelés érdemel, hogy habár nyilvánvaló, hogy a IV. rendű vádlottól lefoglalt telefonok valamelyikét, avagy azok közül többet is a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak {elsőfokú ítélet [50]-[51] bekezdései}, az ugyanakkor az eljárás jelen szakaszában rendelkezésre álló iratok alapján nem állapítható meg minden kétséget kizáró bizonyossággal, hogy melyik, illetve melyek voltak ezek a készülékek, így helyesen járt el a törvényszék, amikor a vádlott4 IV. rendű vádlottól lefoglalt telefonkészülékekre nem rendelt el elkobzást.

[54] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék téves elvi alapokon állapította meg a IV. rendű vádlott által megfizetendő bűnügyi költség összegét. Számításának alapja ugyanis az volt, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott köteles viselni a költségjegyzék 20. tételszáma alatti teljes összeget [106.156,- Ft], valamint a költségjegyzék 11. és 20/A. tételszáma alatt bejegyzett fordítási díjak IV. rendű vádlottra eső $\frac{1}{7} - \frac{1}{7}$ összegét [6.884,- Ft és 3.441,- Ft]. Ez a megoldás ugyanakkor ellentétes a Be. 574. § (4) bekezdésének 2. mondatával, amelynek értelmében, amennyiben a bűnügyi költség vagy annak meghatározott része a bűnösnek kimondott vádlottak szerint nem különíthető el, a bíróság a vádlottakat egyetemlegesen kötelezi a bűnügyi költség viselésére.

[55] Az ítéltábla által követett ítélkezési gyakorlat szerint az eljárás korábbi szakaszában a bűnösségét beismerő vádlottat a teljes bűnügyi költség megfizetésére kell kötelezni, majd a vádlott társával szemben lefolytatott eljárás jogerős befejezése után egyszerűsített felülvizsgálat keretében kell a bűnügyi költség tekintetében rendelkezni arról, hogy a bűnügyi költséget jelen ügy vádlottja és annak társa milyen összegben köteles egyetemlegesen viselni [Szegedi Ítéltábla Bf.I.587/2021/7., Bf.III.57/2022/22. és Bf.III.603/2024/6.]. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a vádlott4 IV. rendű vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét a rendelkező részben írtak szerint felemelte.

[56] A fentiekben kifejtettekből következően a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést alaposnak találta, és az elsőfokú bíróság ítéletét – a Be. 606. § (1) bekezdése alapján eljárva – a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helybenhagyta.

[57] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetését követően vádlott4 IV. rendű vádlott előbb bűnügyi felügyeletbe, majd ismételten előzetes fogva tartásba került. Mindezek alapján a másodfokú bíróság rögzítette a további beszámítás ténybeli alapjául szolgáló személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedéssel kapcsolatos adatokat.

[58] A törvényszék a IV. rendű vádlott személyes adatai körében szükségtelenül rögzítette a tartózkodási helyét, mivel a tényleges tartózkodási hely feltüntetése mellett annak valójában nincs jelentősége. Erre figyelemmel az ítéltábla mellőzte a IV. rendű vádlott tartózkodási helyének feltüntetését, egyúttal pedig – az időközben történt átszállítás okán – megállapította a jelenlegi tényleges tartózkodási helyét.

[59] Az ítéltábla a vádlott4 IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az általa az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetése óta bünygyi felügyeletben és előzetes fogva tartásban töltött időt akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap bünygyi felügyeletben töltött idő felel meg [Btk. 92. § (1)-(2) bekezdései és (3) bekezdés a) pont].

[60] Az ítélet elleni fellebbezési jog a Be. 615. § (1)-(2a) bekezdéseiből következően kizárt.

Szeged, 2025. május 13.

dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

dr. Kóbor Jenő s.k.
előadó bíró

dr. Katona Dorottya s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.131/2025/26. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 20.B.428/2024/2. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2025. május 13.

dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács elnöke